

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 2 lutego 2021 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Rafał Wojnowski

Protokolant: Marianna Wójcik

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2021 r., w Szczecinie

na posiedzeniu jawnym – rozprawie

sprawy z powództwa Z. M.

przeciwko V. N.

o zapłatę kwoty 40.000 zł

oraz

sprawy z powództwa Z. M.

przeciwko V. N.

o zapłatę kwoty 50.000 zł

I. uchyla nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 19 listopada 2007 roku z weksła sygn. akt (...) wydany przez Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie i powództwo oddala,

II. oddala wniosek powoda o zasądzenie kosztów procesu,

III. uchyla nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 6 listopada 2007 roku z weksła sygn. akt (...) wydany przez Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie i powództwo oddala,

IV. oddala wniosek powoda o zasądzenie kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód Z. M. złożył pozew w postępowaniu nakazowym przeciwko V. N. o zapłatę kwoty 40000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2 czerwca 2006 roku do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu podał, że strony od 2001 roku łączyła umowa najmu lokalu użytkowego stanowiącego własność powoda, nieprowadzącego w zakresie tego wynajmu działalności gospodarczej.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanym na podstawie weksła dnia 19 listopada 2007 roku w sprawie o sygnaturze akt (...) Sąd Rejonowy w Szczecinie zasądził zgodnie z żądaniem pozwu oraz kosztami procesu w kwocie 2917 zł

Dnia 14 listopada 2017 roku pozwana złożyła zarzuty od tego nakazu wskazując, że nie został on prawidłowo doręczony ponieważ przeprowadziła się do (...) w lutym 2007 roku i zamieszkiwała tam nieprzerwanie do 2012 roku. Pozwana

podniosła niezgodność wypełnienia weksla z deklaracją wekslową. Powód wypełnił łącznie 2 weksle podczas gdy zaległość wynosiła łącznie 13000 zł i skierował je do egzekucji, która doprowadziła do sprzedaży lokalu mieszkalnego i powód został zaspokojony kwotą wyższą niż rzeczywiście należna. Powód wiedział, że pozwana zamieszkuje za granicą mimo tego w pozwie wskazał adres w Polsce. Pozwana podniosła, że łączyły ją z powodem umowy od 3 lipca 2000 roku do 31 grudnia 2005 roku. Do grudnia 2001 roku czynsz za lokal wynosił 1200 zł plus VAT, a w późniejszym okresie 800 zł plus VAT. Pozwana do 2002 roku regulowała należności za energię i wodę powodowi, a po 2002 roku także do spółdzielni z tytułu czynszu. Powód kwitował odbiór pieniędzy albo na fakturze albo na osobnej kartce. Wobec trudności finansowych w końcu prowadzenie działalności powód wymógł na pozwanej podpisanie dwóch weksli in blanco mimo tego że zaległość wynosiła 13000 zł. Dwa weksle na łączną kwotę 90000 zł wskazywałyby, że pozwana nie płaciłaby przez cały okres łączących strony umów najmu.

Powód Z. M. złożył pozew przeciwko V. N. o zapłatę kwoty 50000 zł z weksla wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2 czerwca 2007 roku do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania według norm przepisanych w postępowaniu nakazowym.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym z weksla w dniu 6 listopada 2007 roku sygnatura akt (...) Sąd Rejonowy w Szczecinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu wraz z kosztami procesu.

W dniu 14 listopada 2017 roku pozwana złożyła zarzuty z argumentacją tożsamą jaka w przypadku sprawy (...).

W odpowiedzi na te zarzuty powód wniósł o ich odrzucenie jako spóźnionych, a w przypadku nie uwzględnienia twojego wniosku o utrzymanie nakazu zapłaty w mocy i zasądzenie kosztów procesu. Powód podniósł, że pozwana przemilczała, że umowa którą strony łączyła była kontynuowana w 2006 roku i weksel na 40 000 zł pokrywał zaległości z lat 2002-2004, a weksel na 50.000 zł z lat 2005 i 2006. Zaległości z lat 2002-2004 narosły do kwoty 35000 zł. Zaległości zaś związane z ostatnią umową wynosiły około 15000 zł i na początku grudnia powód uregulował należności względem spółdzielni i przedstawił weksel z dnia 5 stycznia 2005 roku do zapłaty wobec czego roszczenie stało się wymagalne, a pozwana nie uregulowała swoich zobowiązań. Powód podniósł, że weksel na kwotę 40 tysięcy był efektem pełnym w całości wypełnionym samodzielnie przez pozwaną, oraz że na niej ciąży obowiązek dowodzenia zasadności zarzutów ze stosunku podstawowego.

Postanowieniem z dnia 10 lipca 2009 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie odrzucił zarzuty W. Z. od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla wydanego przez sąd rejonowy w Szczecinie w dniu 19 listopada 2007 roku w sprawie o sygnaturze (...). Na to postanowienie pozwana złożyła zażalenie, wskutek którego Sąd Okręgowy w S. postanowieniem z dnia 3 grudnia 2019 roku uchylił zaskarżone orzeczenie.

W związku z przeprowadzonym postępowaniem dowodowym i przesłuchaniem pozwanej oraz dokumentami w sprawie oraz w sprawie komorniczej (...) Komornika Sądowego R. W. zarzuty pozwanej zostały w obu sprawach uznane za wniesione w terminie.

Obie sprawy zostały połączone do wspólnego rozpoznania i orzekania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Z. M. i V. N. łączyły umowy na czas określony z dnia 3 lipca 2000 roku, 3 stycznia 2001 roku, 3 stycznia 2002 roku, 2 stycznia 2003 roku 2 stycznia 2004 roku, 3 stycznia 2005 roku, oraz z 3 stycznia 2006 roku na najem lokalu użytkowego przy ulicy (...) w S.. Lokal był z przeznaczeniem na działalność gospodarczą. Wysokość czynszu w pierwszej umowie wynosiła 1150 zł miesięcznie, oprócz czynszu najemca miał płacić zgodnie ze wskazaniem liczników za zużycie energii i wody kropka czynsz wraz z dodatkowymi opłatami i należności miały być płatne do 10. dnia każdego miesiąca za pokwitowaniem. Umowa ta była zawarta do 31 lipca 2001 roku z możliwością przedłużenia na kolejne 3 lata.

W dniu 3 stycznia 2001 roku strony podpisały umowę na okres do 31 grudnia 2001 roku z czynszem płatnym w wysokości 1200 zł plus podatek VAT pozostałe postanowienia były analogiczne.

W dniu 3 stycznia 2002 roku strony podpisały umowę na okres do 31 grudnia 2002 roku gdzie wskazały, że czynsz będzie wynosił 800 zł miesięcznie plus podatek VAT, oprócz tego najemca będzie płacił zgodnie ze wskazaniami liczników za zużycie energii, wody oraz opłaty należne Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S.. Następnie w dniach 2 stycznia 2003 roku, 2 stycznia 2004 roku oraz 23 stycznia 2005 roku były zawarte kolejne umowy na okresy roczne z analogicznymi postanowieniami co do czynszu i innych opłat.

Ostatnią umowę na okres do 31 grudnia 2006 roku z analogicznymi opłatami strony zawarły w dniu 3 stycznia 2006 roku przy czym w paragrafie 5 w stronę postanowiły, że czynsz będzie płatny jednorazowo w dniu zakończenia umowy tj. do 31 grudnia 2006 roku

Dowód : umowy najmu k. 22-27, 261

Dnia 5 stycznia 2005 roku V. N. wypełniła w całości własnym pismem weksel na kwotę 40000 zł płatny 1 czerwca 2006 roku bez protestu na zlecenie Z. M.. Jako miejsce płatności wskazano, że S. w Banku (...) Oddział w S..

Weksel zabezpieczał zapłatę nieuiszczonych należności wynikających z umów z roku 2002 do 2004.

Dowód : - oryginał weksla k. 114

- częściowo zeznania w charakterze strony V. N. – protokół elektroniczny k. 322 (01:13:00 – 01:16:16))- transkrypcja k. 388-401

Dnia 5 grudnia 2006 roku Z. M. przy zakończeniu ostatniej umowy przekazał pozwanej, że weksel na 40.000 zł został zniszczony i przedstawił jej do podpisania częściowo przez siebie wypełniony weksel na kwotę 50.000 zł, który miał zabezpieczać należności za dodatkowe lata tj. 2005 i 2006. Weksel ten został jedynie podpisany przez pozwaną w miejscu wystawcy, natomiast pozostałe uzupełnienia druku dokonał powód.

Dowód : - częściowo zeznania w charakterze strony V. N. – protokół elektroniczny k. k. 271 (00:57:44-00:59:43) transkrypcja k. 304-316, k. 322 (01:28:42-01:30:00) – transkrypcja k. 388-401

- częściowo zeznania Z. M. protokół elektroniczny k. 271, 322 (00:51:04-00:51:55,) transkrypcja k. 388-401

Powód wystawiał pozwanej faktury VAT, w który w większości przypadków jako sposób płatności wskazywano gotówkę.

Dowód : - faktury k. 28-31, 187-210

Oba pozwy w sprawie wskazują jako adres zamieszkania pozwanej ul. (...) w S..

Niesporne

Od lutego 2007 roku pozwana przebywała stale w (...) Przynajmniej raz do Polski na krótkie pobyty. Zagranicą przebywała stale do 2012 roku. W okresie od listopada do grudnia 2007 roku pozwana pracowała na stałe w (...), dokonywała tam płatności i nie była obecna pod adresem wskazanym w pozwie.

W postępowaniu egzekucyjnym w roku 2008 i 2009 pozwana wskazywała dla organu egzekucyjnego adresy do doręczeń w Polsce w miejscu zameldowania. Wskazywała także adres sąsiadki spod numeru (...). W 2009 roku podała komornikowi do siebie numer kontaktowy zagraniczny. Pozwana w 2009 roku odbierała korespondencję w postępowaniu egzekucyjnym awizowaną na poczcie przy ul. (...).

Dowód : - dokumenty zagraniczne k.,20-21,

- wyciągi bankowe k. 122-125, 297-298

- protokoły czynności komorniczych w aktach (...)

- kalendarz na 2008 rok k. 267 koperta

- notatki k. 296-296v

W sprawie egzekucyjnej (...) prowadzonej przez Komornika R. W., w której tytułem wykonawczym był nakaz zapłaty na kwotę 40.000 zł w sprawie (...) wierzycielowi – Z. M. przekazano (wyegzekwowano) na tytuł wykonawczy 54737,19 zł, w tym 1800 zł tytułem kosztów zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym.

W sprawie egzekucyjnej (...) prowadzonej przez Komornika R. W., w której tytułem wykonawczym był nakaz zapłaty na kwotę 50.000 zł w sprawie (...) wierzycielowi – Z. M. przekazano (wyegzekwowano) na tytuł wykonawczy 64675,79 zł, w tym 1929,19 zł kosztów poniesionych w egzekucji oraz 1800 zł tytułem kosztów zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym.

Z egzekucji z własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) ww. Komornik w planie podziału sumy uzyskanej z egzekucji przekazał na poczet sprawy (...) - 56.950,55 zł (na należności w kategorii IX) i 353,95 zł (w kategorii I) oraz do sprawy (...) – 50.008,89 zł (w kategorii IX) i 203 zł (w kategorii I).

Stan zaległości egzekucyjnych na dzień uprawomocnienia się (28 lipca 2010 roku) postanowienia o przysądzeniu prawa na rzecz licytanta wynosił w sprawie (...) 68.442,78 zł, w sprawie (...) – 60102,47 zł (podstawy do ustalenie proporcji dla wszystkich egzekwujących wierzycieli. Należności te dotyczyły wyłącznie należności głównych i odsetek ustawowych.

W sprawie (...) przed sprzedażą prawa do lokalu wyegzekwowano w poczet tytułu wykonawczego koszty procesu, koszty zastępstwa prawnego w egzekucji, oraz część odsetek w kwocie 935,30 zł.

Dowód : - odpisy tytułów egzekucyjnych wraz ze wzmiankami komornika k. 288-289v

- postanowienie o planie podziału w aktach komorniczych (...)

- postanowienie o ustaleniu kosztów egzekucyjnych w sprawie (...) w tych aktach

Należności za tzw. opłaty eksploatacyjne do Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. za przedmiotowy lokal użytkowy kształtowały się następująco. W 2006 roku - 3232,84 zł, w 2005 - 3975,97 zł, w 2004 roku - 3541,26 zł, w 2003 roku - 3 743,49 zł, w 2002 roku - 3 527,14 zł, w 2001 roku 3 743,49 zł. W tym była wliczona zaliczka na co, cw rozliczana w zadanych okresach rozliczeniowych.

Dowód: - stan kont dla lokalu użytkowego k. 347-354

Pozwana w trakcie trwania umów z pozwanym uiszczała mu pewne kwoty w poczet należności przewidzianych przez umowy.

Dowód : zeznania pozwanej w charakterze strony protokół elektroniczny k. 322 (01:30:16 -01:35, 01:55:39-01:56:38,) transkrypcja k. 388-401, - zeznania pozwanej w charakterze strony protokół elektroniczny k. 271 (00:50:43, 01:17:49,)

- pokwitowania wpłat k. 318 koperta

Pozwana leczyła się na zaburzenia lękowo-depresyjne i w okresie od marca 2005 roku do listopada 2006 roku uczęszczała na psychoterapię. Była także leczona w (...) Instytucie (...).

Dowód : - zaświadczenie k. 282

- zeznania pozwanej w charakterze strony protokół elektroniczny k. 271 (00:50:43, 01:17:49,

Pozwana ma 58 lat, nie posiada żadnego tytułu do lokalu mieszkalnego, utrzymuje się z prac dorywczych. Z zawodu jest fryzjerką. Zamieszkuje u znajomych, albo w miejscach gdzie pracuje przy zbiorach owoców.

Dowód : zeznania pozwanej w charakterze strony protokół elektroniczny k. 322 (01:03:33),

Sąd zważył, co następuje.

Powództwa okazały się niezasadne.

Zgodnie z art. 9 zd. 1 prawa wekslowego wystawca odpowiada za przyjęcie i zapłatę weksla. Ponadto stosownie do treści przepisu art. 48 pkt. 1 prawa wekslowego posiadacz wekslu może żądać od zobowiązanego zwrotnie nieprzyjętej lub niezapłaconej sumy wekslowej wraz z odsetkami, jeżeli je zastrzeżono.

Zgodnie z art. 48 pkt. 2 prawa wekslowego który stanowi, że posiadacz weksla może żądać od poszukiwanego zwrotnie odsetek od wysokości sześć od sta, a przy wekslach, wystawionych i płatnych w Polsce, odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia płatności.

Przepis art. 495 k.p.c. (w poprzednim brzmieniu) § 1 k.p.c. stanowił, że w razie prawidłowego wniesienia zarzutów przewodniczący wyznacza rozprawę i zarządza doręczenie ich powodowi. Natomiast zgodnie z art. 496 k.p.c. (w poprzednim brzmieniu). Po przeprowadzeniu rozprawy sąd wydaje wyrok, w którym nakaz zapłaty w całości lub w części utrzymuje w mocy albo go uchyla i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też postanowieniem uchyla nakaz zapłaty i pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

Podstawą prawną żądań w zakresie stosunku podstawowego, który łączył strony był art. 659 § 1 k.c. zgodnie z którym, przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nieoznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz.

Odnosząc się do kwestii formalnych zachowania terminu do złożenia zarzutów, to wskazać należy, że w okresie wydania nakazów zapłaty i ich doręczania pozwana przebywała na stałe w (...), gdzie pracowała. Przyjeżdżała do kraju na urlop i na krótkie pobyty, co widać także po odbieranej w 2008 i 2009 roku korespondencji u komornika sądowego albo w kancelarii, albo po awizowaniu przesyłek na pocztę. Z wyciągów bankowych przedłożonych przez pozwaną wynika jednak, że pozwana nie była obecna w chwili awizowania przesyłek sądowych z orzeczeniami w postaci nakazów zapłaty. Posiadanie mieszkania w Polsce, oraz krótkotrwałe pobyty nie wskazują na domicyl w tamtym czasie w Polsce. Zatem nie można było mówić o skutecznym doręczeniu zastępczym korespondencji sądowej, podczas gdy pozwana wówczas stale przebywała zagranicą. Nie zmienia tego faktu to, że pozwana tolerowała egzekucję, a nawet odbierała później korespondencję od komornika. Z akt komorniczych oraz zeznań pozwanej wynikało, że wskazywane były także adresy u sąsiadki i znajomych.

Przechodząc do merytorycznych zarzutów, należy stwierdzić, że pozwana udowodniła, że weksel na kwotę 50.000 zł, był papierem wystawionym w miejsce rzekomo zagubionego czy też zniszczonego weksla na 40.000 zł.

Przemawia za tym szereg faktów. W pierwszej kolejności należy wskazać, że kosztu wynajmu i opłat do spółdzielni wraz z podatkiem VAT za 2005 rok i szacunkowym koszcie energii elektrycznej 1500 zł (po 250 zł za 2 miesiące – rachunki z okresu znacznie późniejszego oscyłował około tej kwoty) wyniosłby 17187,97 zł (11712 zł czynsz z Vat, 3975,97 zł opłaty do spółdzielni), a za 2006 rok 16444,84 zł. Czyli za 2 lata 33632,81 zł. Po drugie należy zwrócić uwagę na dwa pisma procesowe strony powodowej złożone do dwóch różnych spraw w odpowiedzi na zarzuty. Jeśli chodzi o weksel na 40.000 zł strona powodowa wskazuje, że dotyczy to należności z lat 2002-2004 i należności główna wynosiła około 35.000 zł, a w przypadku weksla na 50.000 zł mowa jest jedynie o zaległości za lata 2005 i 2006 rok i że należności z umowy z 2006 roku wynosiły około 15.000 zł. Pozwana z kolei w zarzutach wskazywała, że do zapłaty pozostało jej około 13.000 zł. Jeśli zatem zsumuje się kwotę 35.000 zł i 15.000 zł i zestawili z twierdzeniem o kwocie

zaległości 13.000 zł to okazuje się, że jest zbieżna z kwotą 50.000 zł. Pozwana ponadto w trakcie zeznań utrzymywała, że nie budził wątpliwości weksel na 40.000 zł, bo on się „cały czas przewijał”. Ponadto gdyby rzeczywiście pozwana nie płaciła żadnych należności to mogłaby wygenerować dług za lata 2005 i 2006 nie przekraczający trzydziestu kilku tysięcy należności głównej. Podkreślić trzeba, że pozwanej udało się odnaleźć 2 dowody wpłaty w 2006 roku i jeden bez daty, ale poczynione na podobnych ulotkach reklamowych, co sugeruje koincydencję czasową. Z przedstawionych obrotów na stanie konta lokalu użytkowego w spółdzielni wynika, że wpłaty były nieregularne jeśli chodzi o należności zaliczkowe do Spółdzielni. Z doświadczenia życiowego wynika, że wynajmujący nie tolerowałby sytuacji takiej, że najemca nie uiszcza żadnych należności za tytułu umowy najmu przez wiele lat. Dla wynajmującego zawsze istotne jest, aby lokal się „samofinansował” czyli aby jego właściciel (ściśle uprawniony) nie ponosił kosztów stałych. Dlatego też Sąd stoi na stanowisku, że co najmniej opłaty należne spółdzielni i jakąś część należności w tym na podatek VAT pozwana musiała uiszczać (także za energię elektryczną), czego potwierdzeniem są m.in. przedłożone dowody wpłat. Przyjmując ww. szacunki i dane ze stanów kont spółdzielni za lata 2002 do 2004 gdyby pozwana nic powodowi nie płaciła wygenerowałaby zaległości na poczet należności głównej na sumę 50.447,89 zł. Tymczasem w poczet zadłużenia z umów z lat 2002 do 2004 pozwana wystawiła weksel na 40.000 zł, płatny dopiero za 1,5 roku. Należności do spółdzielni za te 3 lata wyniosły łącznie sumę 10.811,89 zł (suma ze stanu kont). Powód w odpowiedzi na zarzuty stwierdził, że zaległość za te lata wynosiła 35.000 zł.

W związku z powyższym stwierdzić trzeba, że pozwana w 2005 roku nie wygenerowała żadnej zaległości, tylko ją zmniejszyła za lata poprzednie i pozostała z nieopłaconymi w części należnościami za 2006 rok. Weksel na 50.000 zł z datą 5 grudnia 2006 roku jest wystawiony na sam koniec współpracy stron i podsumowuje, w ocenie Sądu całość niezrealizowanych rozliczeń pomiędzy stronami. Weksel z 5 stycznia 2005 roku miał być płatny 1 czerwca 2006 roku. Powód nie był w stanie racjonalnie wytłumaczyć skąd wzięła się należność w wysokości aż 50.000 zł zabezpieczająca jego rzekome roszczenia jedynie z dwóch lat, mówił o utraconych korzyściach, wysokich odsetkach, podczas gdy odsetki ustawowe od 15.10.2005 roku wynosiły 11,5% w stosunku rocznym, a w okresie od 25.09.2003 roku 12,25%, a od 9.01.2005 roku do 15.10.2005 – 13,5%. Natomiast wersja podawana przez pozwaną, że powód twierdził, że zagubił czy też zniszczył mu się weksel na 40.000 zł jest wiarygodna i zbieżna z materiałem dowodowym co do możliwej wysokości zadłużenia pozwanej względem powoda, a także częściowego realizowania swoich zobowiązań z umów. Ponadto tezę tę potwierdza okoliczność, że to powód wypełniał weksel na kwotę 50.000 zł, a pozwana jedynie go podpisała. Przy pierwszym wekslu był on wypełniony w całości przez pozwaną. Odnosząc się do wiarygodności pozwanej co do tego, że w zarzutach podnosiła, że weksle były in blanco, trzeba wskazać, że zdarzenia miały miejsce już wiele lat temu, a ponadto w tym okresie pozwana chorowała i leczyła się psychiatrycznie. W zeznaniach podnosiła swój zły stan psychiczny i wykazała dokumentami, że leczyła się z powodu zaburzeń lękowo-depresyjnych i uczęszczała na psychoterapię.

W tym miejscu wypada podkreślić, że proces toczył się pomiędzy pierwszym wierzycielem z weksli, a dłużnikiem (wystawcą weksli), a weksle nie były puszczone w obieg (indosowane), zatem możliwe było podnoszenie zarzutów ze stosunku podstawowego. W postępowaniu nakazowym toczącym się po wniesieniu zarzutów od nakazu zapłaty wydane na podstawie weksla ciężar dowodu spoczywa na dłużniku. Musi on wykazać, że roszczenie objęte wekslem nie istnieje lub w przypadku weksli gwarancyjnych in blanco, że weksel wypełniony został niezgodnie z deklaracją wekslową. Podniesienie jednak przez dłużnika zarzutów ze stosunku cywilnego zmusza wierzyciela, w celu ich zwalczania, do powołania okoliczności faktycznych z tego stosunku. Odmowa przeciwstawienia się zarzutom dłużnika obciąża powoda. Obowiązek odniesienia się do zarzutów pozwanego nie jest tożsamy ze złożeniem ciężaru dowodu istnienia roszczenia wekslowego na powodzie. Jak wskazano już wyżej, to dłużnik winien wykazać, że roszczenie wekslowe nie istnieje. Wierzyciel odnosząc się do zarzutów dłużnika umożliwia natomiast rozpoznanie tych zarzutów. Wierzyciel nie może poprzestać w takiej sytuacji na twierdzeniu, że weksel jest abstrakcyjnym zobowiązaniem i wyłączną podstawą należności w nim zapisanej.

Powód w przypadku weksla na kwotę 50.000 zł zaprzeczył, aby weksel ten została wystawiony w miejsce innego (na 40.000 zł). Twierdził natomiast, że dotyczył on innych zobowiązań (umów z 2005 i 2006 roku) i ograniczył się do stwierdzenia, że pozwana nic nie płaciła, a do należności głównej doliczono utracone korzyści (nie sprecyzowano na

czym polegały), odsetki itd. W tym miejscu trzeba stwierdzić, że należność z umowy z 2006 roku miała być płatna jednorazowo do 31 grudnia 2006 roku i ewentualne odsetki ustawowe, mogły biec od 1 stycznia 2007 roku. Pozwana jednak przedstawiła cząstkowe dowody wpłat w 2006 roku.

Powód nie wskazał żadnych konkretnych wyliczeń, ani dokumentów, które pozwalałyby ustalić wysokość sumy wekslowej na kwotę 50.000 zł jako dotyczącej wyłącznie zobowiązań z lat 2005 i 2006. Zdaniem Sądu suma ta dotyczyła wszystkich zobowiązań z lat od 2002 do 2006 roku. Wystawienie tego weksla unicestwiło wcześniejszą podstawę faktyczno-prawną leżącą u podstaw wystawienia weksla na 40.000 zł (zobowiązania za lata 2002 do 2004), ponieważ strony przyjęły, że weksel na 50.000 zł zabezpiecza całość roszczeń z lat 2002 do 2006.

Przechodząc zatem do wyegzekwowanych należności na rzecz powoda w toku postępowań egzekucyjnych trzeba podkreślić, że łącznie powodowi komornik przekazał 119.412,98 zł. Z czego 64675,79 zł (nakaz w sprawie (...) na 50.000 zł) zostało rozliczone na koszty zastępstwa prawnego w egzekucji, koszty procesu, koszty poniesione w postępowaniu egzekucyjnym. Do tej sprawy komornik rozliczył całość odsetek naliczonych na dzień uprawomocnienia się postanowienia o przysądzeniu prawa do lokalu (28 lipca 2010 roku) - 18442,78 zł, a 38507,77 zł na należność główną, więc do zapłaty z tego tytułu pozostałaby suma należności głównej 11.492,23 zł z odsetkami ustawowymi od 29 lipca 2010 roku gdyby powództwo okazało się zasadne. Jeśli chodzi o nakaz w sprawie (...) (na 40.000 zł), to łącznie komornik przekazał wierzycielowi 54737,19 zł. Do tej sprawy komornik rozliczył całość odsetek naliczonych na dzień uprawomocnienia się postanowienia o przysądzeniu prawa do lokalu (28 lipca 2010 roku) - 20.102,47, a 29 906,42 zł na należność główną, więc do zapłaty z tego tytułu pozostałaby suma należności głównej 10093,58 zł z odsetkami ustawowymi od 29 lipca 2010 roku gdyby powództwo okazało się zasadne.

Wypada stwierdzić w tym miejscu, że należności egzekwowane przez komornika ponad kwotę ustaloną w planie podziału jako stanowiącą podstawę do rozliczeń w sprawie (...) to była suma 68442,78 zł i podstawę stanowiła łączna należność 50.000 zł plus odsetki z lat 2002-2006, stanowiły bezpodstawne wzbogacenie powoda. Wyegzekwowanie zatem w tej sprawie 64675,79 zł i 54737,19 zł w sprawie (...) na pierwotny weksel przekroczyło znacznie całość należności powoda.

Utrwalone aktualnie jest w orzecznictwie sądów powszechnych i Sądu Najwyższego, że w przypadku zapłaty w toku procesu czy to poprzez wyegzekwowanie należności przez komornika, czy też prostą zapłatę popieranie powództwa w tym zakresie stanowi podstawę do merytorycznego rozstrzygnięcia w postaci oddalenia powództwa i brak cofnięcia pozwu i brak zrzeczenia się roszczenia wskazuje na przegranie w takiej sytuacji procesu. Na dzień wytoczenia obu powództw pozwana zalegała z należnościami względem powoda, lecz na dzień orzekania całość zobowiązań została już pokryta, co równa się ich wygaśnięciu. Stąd też Sąd uchylił oba nakazy zapłaty i oba powództwa oddalił, oraz oddalił wnioski o zasądzenie kosztów procesu, ponieważ zostały również pokryte w całości poprzez ich wyegzekwowanie w toku postępowań egzekucyjnych.

Należy także odnieść się do aktualnej sytuacji życiowej pozwanej, która obecnie jest u progu wieku emerytalnego. Nie posiada ona żadnego majątku, nie ma swojego lokum, tylko korzysta z grzeczności osób trzecich, znajomych czy przyjaciół. Status życiowy i majątkowy stron różni się diametralnie. Stąd też gdyby nie uwzględnić przyjętego stanu faktycznego przez Sąd co do tego, że w miejsce pierwotnego weksla nastąpiło wystawienie nowego aby objąć szerszy okres zaległości pozwanej, to uwzględnienie powództwa w jakiegokolwiek części byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, w szczególności sprawiedliwości społecznej i opieki nad osobami schorowanymi z zaburzeniami psychicznymi (art. 5 k.c.).

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowód z dokumentów w tym weksli, pokwitowań, wydruków ze stanów kont, oraz dokumentów zgromadzonych w aktach egzekucyjnych. Powód nie zawnioskował odpowiednich dowodów przeciwnych co do tego, że pokwitowania złożone przez pozwaną nie pochodzą od niego. Strony zeznawały jedynie częściowo wiarygodnie i dotyczyło to zarówno powoda jak i pozwanej. Sąd nie dał wiary powodowi, że weksel na 50.000 zł zabezpieczał rozliczenie się pozwanej z należności wyłącznie za lata 2005 i 2006, ponieważ sprzeczne to było z dokumentami zgromadzonymi w aktach sprawy, w tym zeznaniami pozwanej o zagubieniu, czy zniszczeniu weksla.

Pozwanej z kolei Sąd odmówił wiarygodności, w zakresie tego, że regularnie rozliczała się z powodem, ponieważ przeczy temu wystawiony przez nią w całości weksel własny na 40.000 zł, a także brak regularnych wpłat przez powoda do spółdzielni. Wskazuje to właśnie na wpłaty przez pozwaną w różnych wysokościach i w różnym czasie.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

2021-02-22